

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 10. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm1018/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Thi bærer jeg taalig de trange Aar,
Jeg ei fornaar at vende,
Dg venter mig immer ei Gylden-Aar
Endnu før Verdens Ende!

Guder og Helte.

Mennesket har kun en eneste Gud,
Kun Een skabte Jorden og Himlen,
Folkene alle, trods Skaberens Vnd,
Dog skabte sig Afgude-Virulen!

Mængden af Skaberne nøiedes med
Gud nærmest de havde ved Haanden,
Somme forgubed til Tid og til Sted
Slag-Skygger af Menneske-Manden!

Dansker sank Hedninger alle i Aar,
Dg faldt med Slam sig i Støvet
For Guder af Malm og af Sten og af Træ,
Livs-Manden var Adam berøvet!

Saa brister engang, som den Gyngebro
Der Frost-Kæmper ei kunde bære,
Alt Hjernesind, trundet med Dvætro,
Thi Sandheden hæver sin Vre!

Blandt Afguder mange i Odins Nat
Egypternes langst blev ilte,
Men det var en Slange, en Tyr og en Kat,
Saa byrist Fornustien kan blive.

Hver Tid har for Næsten sit Afguder,
Saa det er det Bedste, som er forbi,
Dg svæver i Sang kun paa Jorden,
Thi Menneske-Manden forlystes derved,
Som Skygger af Odins Ungdemshed
I Hindostan, Hellas og Norden!

Som Guder, saa Helte med Halvgude-Rang,
Lilheds er de lustige Skygger,
Hvor yndig og dellig i Sagn og Sang
End Skaldenes Chor dem udnykker!

Kun een er Guds-Helten af Menneske-Byrd,
Hvis Navn maa paafalbes herredn,
Som holder paa Jetter og Troldes Stov,
Befigner sit Rige med Freden;

Men Drømmene døde fra Hedenold,
Om Halvguden, jordisk opkommet,
Om Melkarth, Herakles og Thor og Skjold,
Paa Ham dog henigte forblommet!

I dem hæver Hjertets den dybeste Trang
Eg høiest paa Livsbaabets Vinger,
Vildtonet, men liffig, en Spaadoms-Sang
Fra Skaldenes Læbe da klinger!

Den Uskyldige Magt.

Det er fuldlange siden,
Mit Bane-Saar jeg fik,
Saa det er glemt med Tiden,
Hvor vidt og bredt jeg gik.

